

[Litha Christiansen]

Det var, hvad der blev sagt, men praksis blev en anden. Den praksis, der har været kendetegnende i styringen af RUC, kan nærmest betragtes som et forsøg på en langsom kvælning af centeret. I stedet for en stabilisering af centeret er der sket en stadig nedbrydning af de interne organers beslutningsstruktur. I stedet for udbygning af centeret er der sket en afvikling af forskellige uddannelser. Her tænkes naturligvis først og fremmest på lukningen af den samfundsvidenskabelige basisuddannelse og den senere beslutning om genåbning til februar 1978, men der tænkes også på alle de overbygningsuddannelser, som nu er fjernet fra centeret: læreruddannelsen, arbejdsmiljøuddannelsen og udskyldelsen af medieuddannelsen, der stadig ikke er kommet i gang. Det betyder, at centeret på længere sigt står i fare for at blive lukket, simpelt hen fordi studentergrundlaget bliver for spinkelt.

Det sidste skud på denne gren er det netop udarbejdede forslag til statut for RUC, dateret den 11. november 1977. Ud over at selve proceduren omkring udarbejdelsen af statutforslaget er uantagelig, så betyder forslaget for det første, at hovedområderne bortfalder – det betyder, at det organ, der skulle fungere fagligt bredt på centeret, og som især har betydning for basisuddannelserne, forsvinder – for det andet at det direkte valg fra lærerside til konsistorium vil bortfalde, idet der nu skal vælges én lærerrepræsentant for hvert institut. Det betyder bl. a., at den fra de borgerlige så højt besungne mindretalsbeskyttelse vil forsvinde på RUC.

For det tredje: den tværfaglighed, som man netop anså for det eksperimentelle i RUC også fra socialdemokratisk side, forsvinder totalt. Der oprettes 9 institutter, hvortil der mere eller mindre vil ske en tvangsallokering af lærere og teknisk-administrativt personale. Det betyder, at den forskning, der fremover skal foregå på RUC, vil blive snævert tilknyttet de enkelte uddannelser og ikke længere kan defineres ud fra tværfaglige problemstillinger.

Alt dette peger i retning af en permanent særadministration af RUC, en særadministration, der står i skærende kontrast til de intentioner, folkettingen har vedtaget om, at RUC skal føres tilbage til sin oprindelige idé.

Selv om jeg godt er klar over, at undervisningsministeren har den formelle kompeten-

ce til at fravige styrelsesloven for de højere uddannelser, når det gælder RUC, mener jeg, at der i dette statutforslag ligger så mange principielle problemstillinger, at jeg forventer, at dette vil blive forelagt undervisningsudvalget.

Hvis alle disse indgreb over for RUC fortsætter, vil det ikke længere være nødvendigt for fremskridtspartiet at genoptrykke dette lovforslag, for så vil centeret lukke af sig selv.

Halvgaard (FP):

Det er korrekt, at fremskridtspartiet adskillige gange har fremsat forslag om nedlæggelse af Roskilde universitetscenter. Nogle kalder det paradeforestillinger. Over for dem der mener det, også undervisningsministeren, skal jeg oplyse, at fremskridtspartiet fortsat med jævne mellemrum vil gentage forestillingerne, kaldet det paradeforestillinger eller ej, indtil det lykkes for os at få dette århundredes uddannelsesskandale elimineret og begravet.

Vi gør det i forvisning om, at når nøglen drejes om på Roskilde universitetscenter, vil ingen andre end uromagerne på centeret savne det. Det er betegnende, at et vittigt hoved med rette kaldte Roskilde universitetscenter for Roskilde urocenter.

Når fremskridtspartiet gang på gang har fremsat forslag om afvikling af RUC, er det ikke mindst af hensyn til vore børn og børnebørn, som, når de læser 1970ernes Danmarkshistorie, vil tænke, at der dog trods alt var ét ansvarligt politisk parti i dette folketing, som klart og tydeligt kunne se hele galaskaben i dette foretagende – et foretagende som er præget af et latterlig lavt fagligt niveau, studentertyranni, en ren marxistisk indoktrineringsanstalt, der som erklæret målsætning har at omstyrte det bestående samfundssystem.

Fru Ebba Strange, som ønskede beviser for, at Roskilde universitetscenter var en marxistisk indoktrineringsanstalt, kan jeg henvise til tidligere rektor Erling Olsen på Roskilde universitetscenter og til Erik Høgh, som har givet konkrete eksempler på marxistisk magtmanipulation, henholdsvis på Roskilde universitetscenter og på andre universiteter. Erik Høgh sagen minder os om, at ingen midler, selv ikke de mest beskidte, er